פרק כ׳-כ״א - ערי מקלט וערי הלויים, חלק ב׳

"Educational, Timely, and Timeless Lessons from the Laws of the Cities of Refuge"

Makot 9b-10a

GEMARA. Our Rabbis taught: Moses had set apart three cities on the other side of the Jordan, and corresponding to them Joshua set apart [others] in the land of Canaan. And they were made to correspond on opposite sides like a double row [of trees] in a vineyard; Hebron in Judah, corresponding to Bezer in the wilderness; Shechem in mount Ephraim, corresponding to Ramoth in Gilead; Kedesh in mount Naphtali, corresponding to Golan in Bashan. And thou shalt divide the border of thy land into three parts means that they shall form triads, [namely], that the distance from the Darom [southern] boundary to Hebron be similar to that from Hebron to Shechem; and that from Hebron to Shechem similar to that from Shechem to Kedesh; and that from Shechem to Kedesh similar to that from Kedesh to the North [boundary].

Were three cities [necessary] in Trans-Jordania [the same as] three cities for the [whole] land of Israel? — Said Abaye: By reason that manslaying was rife in Gilead, as it is written: Gilead is a city of them that work iniquity and is covered with footprints of blood. What is meant by [covered with footprints] 'akubbah? — Said R. Eleazar: It suggests that they tracked down victims to slay them.

Ramban Bamidbar 35:14

YE SHALL GIVE THREE CITIES BEYOND THE JORDAN. "And even though in the land of Canaan there were nine tribes, and here [on the east side of the Jordan] there were only two [and a half], Scripture gave them an equal number of cities of refuge, because in Gilead [on the east side of the Jordan] murderers were numerous, as it is written, Gilead is a city of wrong-doers; it is covered with footprints of blood." This is Rashi's language, based on the words of our Rabbis.

Now even though the [cities of] refuge were only for those who killed in error [and these murderers of Gilead killed deliberately], **they would kill in treachery and make themselves appear as if they had done it in error**, and therefore it was necessary to increase [proportionately] the number of their cities of refuge, in order to be able to take in all of them, since one could not tell who had killed deliberately. If so, [we must say that] the Holy One, blessed be He, commanded this on account of the future...

But I wonder! For in the opinion of our Rabbis, of blessed memory, the [cities mentioned in the] verse which says, and beside them [i.e., apart from the six cities of refuge], ye shall give [to the Levites] forty and two cities, were all commanded as cities of refuge, and thus there were thirty-six of them in the land of Canaan, and six beyond the Jordan, and they all offered protection, in the opinion of our Rabbis, of blessed memory! Thus the cities of refuge throughout the Land of Israel were [distributed] justly and equally, for each of the [twelve] tribes received four cities of refuge...

According to the simple meaning of Scripture, it appears to me that the land on the [east] side of the Jordan was very large... Thus the land on the [east] side of the Jordan was a very large land, and required three cities of refuge just as the whole of the Land of Israel on the [west] side of the Jordan did, and only these six cities offered refuge [to unwitting murderers], and the forty-two cities [set aside] were for the open lands of the Levites and not for refuge.

1. מסכת מכות ט:-י.

גמ׳. תָנוּ רַבְּנֵן: שָׁלשׁ עָרִים הִבְּדִּיל מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיִּרְדֵּן
וּכְנֶּגְדְּן הִבְּדִּיל יְהוֹשֻׁעַ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן, וּמְכֵּוּוֹנוֹת הְיוּ כְּמִין
שְׁתֵּי שׁוּרוֹת שֶׁבַּכֶּרֶם: חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה כְּנֶגֶד בָּצֶר
בַּמִּדְבָּר, שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם כְּנֶגֶד רָמוֹת בַּגִּלְעָד, קֶדֶשׁ
בְּמִדְבָּר, שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם כְּנֶגֶד רָמוֹת בַּגִּלְעָד, קֶדֶשׁ
בְּמִדְבָּיו, שִׁיְּהֵא מִדְּרוֹם לְחֶבְרוֹן כְּמֵחֶבְרוֹן לִשְׁכֶם,
וּמֵחֶבְרוֹן לִשְׁכֶם כְּמִשְּׁכֶם לְמֶדֶשׁ, וּמִשְׁכֶם לְמָדֶשׁ, וּמִשְׁכֶם לְמָדֶשׁ,
בִּמְקַדְשׁ לַצְפוֹן.

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן תְּלָת, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּלֶתְיּ! אָמֵר אַבְּיֵי: בְּגִּלְעָד שְׁכִיחִי רוֹצְחִים,, דְּכְתִיב: ״גִּלְעָד קּרְיַת פֹּעֲלֵי אָוֶן עֲקָבָּה מִדָּם״, מֵאי ״עֲקוּבָּה מִדָּם״! אָמַר רַבִּי אֵלְעֵזָר: שֵׁהַיוּ עוֹקָבִין לַהַרוֹג וָפַשׁוֹת.

2. רמב"ן במדבר פרק לה

(יד) אַת שְׁלשׁ הֶעָרִים – וְאַף עַל פִּי שֶׁבְּאֶרֶץ כְּנַעַן תִּשְׁנָה הַפְּטוֹת, וְכָאן אֵינָם אֶלָּא שְׁנַיִם וָחֵצִי, הִשְׁנָה מִנְיַן עָרֵי מִקְלָט שָׁלָּהֶם, בִּי בְּגִּלְעָד נְבִישִׁי רוֹצְחִים, דְּכְתִיב: מִקְלָט שָׁלֶהֶם, בִּּי בְּגִלְעָד נְבִישִׁי רוֹצְחִים, דְּכְתִיב: ייִּגְלְעָד קַרְיַת פֹּעֲלֵי אָנֶן עֲקַבָּה מִדָּםיי (הושע ו ח), לְשׁוֹן רַשִׁיי (רשיי על במדבר לייה:ייד) מִדְּבְרֵי רַזַיִיל (מכות רשיי. על במדבר לייה:ייד) מִדְּבְרֵי רַזַיִיל (מכות ט).

ּוְאַף עַל פִּי שָׁאֵין הַמִּקְלָט אֶלֶּא בְּשׁוֹגְגִין, הָיּוּ שׁוֹבְּבִי דָּמִים בְּמִרְמָה וּמַרְאִין עַצְמָן בְּשׁוֹגְגִין, וְהַצְרַהְּ לְהַרְבּוֹת לָהֶם עָרֵי מִקְלָט לִקְלֹט אֶת כָּלֶן שָׁלֹא נוֹדַע מִי הַמֵּזִיד. יְאָם כֵּן צִּוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא זֶה עַל שֵׁם הָעָתִיד... וַאֲנִי תָּמֵהַּ, כִּי עַל דַּעַת רַזַיִיל (מכות י) הַכָּתוּב שָׁאָמַר יוַעֲלֵיהֶם תִּהְנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיריי (במדבר לייה :וי) כַּלֶם לְמִקְלָט צְּוָה בָּהֶם, וְהָנֵה הָיוּ מֵהֶם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לִיו עָרִים וּבְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וֹי, וְכַלֶּן קוֹלְטוֹת לְדַעַת רַזַיִיל. יְהַגָּר הָיִי הַמִּקְלָטִים לְכָל אֶרֶץ יִשְּרָאֵל בְּישֶׁר וְהַשְּׁוָיָה, כִּי אַרְבַּע עָרֵי מִקְלָט יַגִּיעוּ לְשַׁבֶּט....

ְּוַעַל דֶּרֶדְ הַפְּשָׁט נְרָאֶה בְּעֵינַי כִּי אֶרֶץ עֵבֶּר הַיִּרְדֵּן הָיְתָה גְּדוֹלָה מְאֹד... וְהִנֵּה הָיְתָה עֵבֶּר הַיַּרְדֵּן גְּדוֹלָה מְאֹד רְאוּיָה לְשָׁלשׁ עָרִי מִקְלָט כְּכָל אֶרֶץ יִשְׁרָאֵל מִן הַיַּרְדֵּן נָהָלְאָה, וְהָיוּ אֵלֶּה הַשֵּׁשׁ עָרִים לְבַדְּן קוֹלְטוֹת, וְהָאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם לְמִגְרְשֵׁי הַלְוִיִם לֹא לְמִקְלָט:

5. ספרי במדבר פיסקא קס ד"ה והצילו העדה

ר' מאיר אומר: רוצח מקצר ימיו של אדם, **וכהן גדול מאריך ימיו של אדם**. [אין בדין שיהא מי שמקצר ימיו של אדם לפני מי שמאריך ימיו של אדם].

ר' אומר: רוצח מטמא את הארץ ומסלק את השכינה, **וכהן** גדול גורם לשכינה שתשרה על האדם בארץ. אין בדין שיהא מי שמטמא את הארץ לפני מי שגורם להשרות את השכינה על אדם בארץ:

R. Meir says: A murderer shortens a man's days, and the high-priest lengthens a man's days. It is not fitting that the "shortener" should stand before the "lengthener."

Rebbi says: A murderer defiles the land and removes the Shechinah, and the high-priest causes the Shechinah to repose on the land. It is not fitting that he who defiles the land should stand before him who causes the Shechinah to repose upon the land.

גואל הדם וכהן הגדול

3. פתחי תשובה חו"מ תכ"ו

אחד שהרג בדרך, ונודע מי הוא הרוצח... יש לכוף לקרובו של הנרצח שיהא רודף אחר הרוצח להעמידו בדין. כי מצווה מוטלת על גואל הדם להמית הרוצח... וכן נהגנו פעמים הרבה, ועשינו עם פרנסי הדור, שהיו מעמידים גואלים לרדוף אחר הרוצחים.

4. גמ' מכות יא.

מתנ׳: ...לְפִיכָדְ אִמּוֹתֵיהֶן שֶׁל כַּהֲנִים מְסַפְּקוֹת לָהֶן מִחְיָה וּכְסוּת, כָּדֵי שֵׁלֹא יִתְפַּלְלוּ עַל בְּנֵיהֶם שֵׁיַמוּתוּ.

...Therefore, mothers of high priests were wont to provide food and raiment for them that they might not pray for their son's death.

(32) The priest who is anointed and who is consecrated to be priest in his father's place shall make the atonement and shall put on the linen garments, even the holy garments. (33) Then he shall make atonement for the Holy Sanctuary; and he shall make atonement for the Tent of Meeting and for the altar; and he shall make atonement for the priests and for all the people of the assembly. (34) This shall be an everlasting statute for you, to make atonement for the Children of Israel once a year because of all their sins." It was done as Hashem commanded Moses.

11. רלב"ג יהושע פרק כא

(מג) ואחייז זכר שלא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר הי אל בית ישראל הכל בא ואף על פי שכבר נשארו בהן עדין כמו שזכר במה שקדם הנה זה בלתי סותר מה שנזכר בזה המקום כי כל הגוים אשר נלחמו בהם נפלו בידם ואולם נשארו אלו בסבת עצלות יהושע וישראל לא בסבת העדר השגחת השם ית' מהם:

12. דבי יב:י-יא

(י) וַעַבַרְתֶּם אֶת הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הִי אֱ-לֹהֵיכֶם מַּנְּחִיל אֶתְכֶם וְהַנִּיחַ לָכֶם מִפָּל אֹיְבִיכֶם מִשְּבִיב וִישַׁבְּתֶּם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהַנִּיחַ לָכֶם מִפָּל אֹיְבִיכֶם מִשְּבִיב וִישַׁבְּתֶּם מַּנְחִיל אֶתְכֶם וֹיְהָיָה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר הִי אֱ-לֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁבֵּן שְׁמוֹ שָׁם שְׁפֶּה תָבִיאוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַנֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְּחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתִיכֶם וּתְרֻמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִּדְרוּ לַהִי.
נְדְרֵיכֶם אֲשֵׁר תִּדְּרוּ לַהִי.

But when you go over the Jordan, and live in the land which the Lord your God gives you to inherit, and when he gives you rest from all your enemies around, so that you live in safety; 11. Then there shall be a place which the Lord your God shall choose to cause his name to dwell there; there shall you bring all that I command you; your burnt offerings, and your sacrifices, your tithes, and the offering of your hand, and all your choice vows which you vow to the Lord;

13. <u>שמו"ב ז</u>

(א) וַיְהִי פִּי יָשַׁב הַמֶּלֶּדְ בְּבֵיתוֹ וַ**הֹי הֵנִיחַ לוֹ מִּפְּבִיב** מִפְּל אֹיְבָיו: (ב) וַיּאמֶר הַמֶּלֶדְ אֶל נָתָן הַנָּבִיא רְאַה נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבִית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים ישֵׁב בְּתוֹדְ הַיְרִיעָה: (ג) וַיּאמֶר נַתַן אֵל הַמֵּלֵדְ כֹּל אֲשֵׁר בְּלַבְּבָךְ לַדְּ עֲשֶׁר כִּי הִי עַמַּדְ:

And it came to pass, when the king sat in his house, and the **Lord had given him rest from all his enemies;** That the king said to Nathan the prophet, See now, I live in an house of cedar, but the ark of God dwells within curtains. 3. And Nathan said to the king, Go, do all that is in your heart; for the Lord is with you.

6. גמ' מכות יא.

אֲמַר לֵיהּ הָהוּא סָבָא: מִפִּירְקֵיהּ דְּרָבָא שְׁמִיעַ לִי, שֶׁ**הָיָהּ לָהֶן** לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל דּוֹרָן וְלֹא בִּקְשׁוּ.

A certain elder said to him: I heard in the lecture by Rava: 'for they should have pleaded for mercy for their generation and they did not do so.

7. רש"י במדבר לה:כה

עד מות הכהן הגדול. (1) שֶׁהוּא בָּא לְהַשְּׁרוֹת שְׁכִינָה בְיִשְׂרָאֵל וּלְהַאָּרִידְּ יְמֵיהֶם, וְהָרוֹצֵחַ בָּא לְסַלֵּק אֶת הַשְּׁכִינָה מִיּשְׁרָאֵל וּלְהַאָּרִידְּ יְמֵיהֶם, וְהָרוֹצֵחַ בָּא לְסַלֵּק אֶת הַשְּׁכִינָה מִיּשְׁרָאֵל וּלְקַצֵּר אֶת יְמֵי הַחַיִּים, אֵינוֹ כְדַאי שֶׁיְהֵא לִפְנֵי כֹּהֵן נְּדוֹל (ספרי);

(2) דָּבָר אַחֵר - לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְכֹהֵן גָּדוֹל לְהִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא תָאֶרַע תַּקֵּלָה זוֹ לִיִשְׂרָאֵל בָּחַיִּיוֹ (עיי מכות יייא) :

- (a) because he serves to cause the Shechinah to dwell in Israel and thereby prolong their days, whilst the murderer serves to make the Shechinah depart from Israel and thereby shortens the days of the living. He is therefore not worthy that he should stand before a High Priest (that he should be anywhere near a High Priest) (Sifrei Bamidbar 160:9).
- (b) Another explanation why he had to remain there until the High Priest's death: Because the High Priest should have prayed that this misfortune might never happen in Israel in his days (cf. Makkot 11a).

8. ראב"ע שם

עד מות הכהן הגדול, כי הוא יכפר בעד ישראל, וזה המאורע אירע בימיו:

For the high priest atones on behalf of Israel, and this incident happened during his lifetime.

9. ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק מ

אשר לכך שרוצח בשגגה יגלה – דבר זה נועד להשקיט את נפשו של גואל הדם, כדי שלא יראה את מי שתקלה זו באה על ידו.

חזרתו נתלתה במות האדם הנכבד ביותר מהאנשים והאהוב ביותר על כל ישראל, כי בכך תשקוט נפש הנפגע שקרובו נהרג. כי זה טבוע בטבע האדם: כל מי שבאה עליו צרה – כשתבוא על אחר צרה כמוה או גדולה ממנה, הוא ימצא בכך נחמה על אסונו. ואין לנו אסון גדול יותר של מות אדם ממותו של כהן גדול.

A person who killed another person unknowingly must go into exile (Exod. 12:13: Num. 35:11-28); because the anger of "the avenger of the blood" (Num. 35:19) cools down while the cause of the mischief is out of sight.

The chance of returning from the exile depends on the death of [the high-priest], the most honored of men, and the friend of all Israel. By his death the relative of the slain person becomes reconciled (ibid. ver. 25); for it is a natural phenomenon that we find consolation in our misfortune when the same misfortune or a greater one has befallen another person. Amongst us no death causes more grief than that of the high-priest.

10. ויקרא טז

(לב) וְכָפֶּר הַכּּהַׁן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתֹּוֹ וַאֲשֶׁר יְמַבֵּא' אֶת־יָדְוֹ לְּכַהָּן תַּחַת אָבֶיוּ וְלָבֵשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: (לג) וְכִפֶּר אֶת־ מִקְדֵשׁ הַלְּדֶשׁ וְאָת־אָהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּוְבָּח יְכַבֵּּר וְעְל הַכּּהְנֵים וְעַלּכְּלִעָם הַקְּהָל יְכַבֵּּר: (לד) וְהֵיְתָה־זֹּאת לֶכֶּ לְחַקַּת עוֹלֶם לְבַבֵּּר עַלּ-בְּנֵי יִשְׂרָאַל מִכְּל־חַטּאֹתָם אַחָת בַּשְּׁנָה וַלֵּעשׁ כַּאֲשֵׁר צְנָה יִהַוֹּה אָת־משֵׁה:

14. <u>הערים שנתנו שבטי ישראל ללויים (יהושע פרק כא / <mark>דהי"א פ"ו)</mark></u>				
בני מררי	בני גרשון	בני קהת הנותרים	בני אהרן	בני לוי
זבולון (לד-לה)	חצי מנשה (מזרח) (כז)	א פרים (כ-כב)	י הודה ושמעון (ט-	
1. יָקְנְעָם	1. גּוֹלֶן בַּבָּשָׁן [מקלט]	1. שְׁכֶם [מקלט]	(10	
2. קַרְתָּה	2. בְּעֶשְׁתְּרָה	2. נֶּזֶר	1. חֶבְרוֹן [מקלט]	
3. דְּמְנָה		3. קַבְצַיִם	2. לִבְנָה	
4. נַהֲלָל		4. בֵּית חורן	2. יַתִּר	
ראובן (מזרח)	יששכר (כח-כט)	(כג-כד) דן	4. אֶשְׁתְּמֹעַ	
עייפ דהיייא פייו / ומנחת)	1. קּשְׁיוֹן	1. אֶלְתְּקֵא	5. חלן	
שי)	2. דָּבְרַת	2. גָּבְּתוֹן	6. דְּבָּר	
5. בָּצֶר בַּמִּדְבָּר [מקלט]	3. יַרְמוּת	3. אַיָּלוּן	7. עַיִּן	
6. יַהְצָה	4. עֵין גַּנִּים	4. גַּת רְמוֹן	8. יָטָּה	הערים
7. קְדֵמוֹת		,	<i>9</i> . בֵּית שֶׁמֶשׁ	שנתנו
8. מֵיפַעַת	(s.t. L.)	((השבטים
גד (מזרח) (לו-לז)	אשר (ל-לא)	חצי מנשה (מערב)	בנימין (יז-יח)	
5. רָמֹת בַּגִּלְעָד [מקלט]	1. מִשְׁאָל	(כה)	1. גָּבְעוֹן	
6. מַחְנִיִם	2. עַבְדוּן	1. תַּעְנַדְּ	2. גֶּבַע	
7. תֶשְׁבּוֹן	3. מֶלְקָת	2. גַּת רְמּוֹן	3. עֲנָתוֹת	
8. יַעְזֵר	4. רְחֹב		4. עַלְמוֹן	
	נפתלי (לב)			
	1. קֶדֶשׁ בַּנְּלִיל [מקלט]			
	2. חַמּת דאר			
	3. קַרְתָּן			
12	13	10	13	# למשפחה
48				סך הכל

מזרח: 10 (3 ערי מקלט, 7 ערי לויים) מערב: 38 (3 ערי מקלט, 35 ערי לוויים)

2.5 / 9.5 = 0.26315789473684210526315789473684210 / 38 = 0.263157894736842105263157894736842